

Het Straatnamen-abc

Mgr. Bekkersstraat

Tussen Rechterstraat en Brederodeweg Wilhelmus Marinus Bekkers wordt geboren in St. Oedenrode op 20 april 1908 en overlijdt in Tilburg op 9 mei 1966, en is een Nederlands rooms katholiek bisschop. Hij is bisschop van het Bisdom 's-Hertogenbosch van 27 juni 1960 tot 9 mei 1966.

Bekkers begint zijn loopbaan in 1933 als kapelaan in een arbeidersparochie te 's-Hertogenbosch. Vanaf 1939 is hij rector van verschillende instituten. In 1956 is hij korte tijd pastoor te Tilburg voordat hij in 1957 benoemd wordt tot coadjutor (hulpbisschop met het recht van opvolging) van mgr. Wilhelmus Mutsaerts van 's-Hertogenbosch. Bekkers kiest een wapenspreuk die hem kenmerkt: 'Caritas pro armis', (de liefde als wapen).

Monsieur Bekkers, van huis uit een eenvoudige, vrome, boerenzoon, betoogt modernistische opvattingen in verschillende morele kwesties. Volgens Bekkers moet de Kerk niet een strenge moraal voorschrijven, maar tegemoetkomen aan de wensen van de gelovigen. Zijn opvattingen worden meer ingegeven door pastorale overwegingen dan door wetenschappelijke bezinning. Spraakmakend is zijn mening over de geboorteregeling die hij verwoordt op 21 maart 1963. Bekkers vindt dat gelovigen zelf moeten beslissen over het gebruik van de anticonceptiepil. Zonder het woord 'anticonceptiepil' te gebruiken, benadrukte Bekkers dat ouders hun eigen geweten moeten volgen bij het bepalen van het kindertal.

Aan het eind van zijn leven is Bekkers een populair en geliefd bisschop met landelijke bekendheid. Zijn bekendheid is mede het gevolg van zijn optreden voor de actualiteitenrubriek Brandpunt van de KRO op de Nederlandse televisie. Aan Kardinaal Alfrink, aardsbisschop van Utrecht waren Bekkers' eigenzinnige televisieoptredens absoluut niet besteed. Dat

geldt met name Bekkers' opmerkingen over de gewetensvrijheid van echtparen. Alfrink acht Bekkers' uitlatingen in strijd met de kerkelijke leer en heeft zich bovendien gestoord aan het feit dat Bekkers over deze zaken geen enkel overleg heeft gevoerd. Bekkers overlijdt op 9 mei 1966 aan een hersentumor. Bij de uitvaart in de Bossche basiliek staat een grote schare prelaten op het priesterkoor plus één dominee in zwarte toga: ds. N.K. van den Akker, (1917-2000). Het markeert de jarenlange oecumenische vriendschap tussen de twee. In aanwezigheid van Bekkers' moeder en met duizenden langs de kant van de weg wordt hij in zijn geboortedorp Sint-Oedenrode begraven, achter de Sint Martinuskerk, waar zijn graf een prominente plaats inneemt. Hoofdcelebrant bij de requiemmis is kardinaal Alfrink, die zich op Bekkers ziekbed met hem heeft verzoend. In de mis, die rechtstreeks door de KRO wordt uitgezonden noemt Alfrink hem: "deze mens, die zoveel goedheid, hoop en vertrouwen rond zich verspreid heeft"

Na zijn begrafenis is het graf maandenlang een soort pelgrimsoord.

Christ van Eekelen, Heemkunde Boxtel